

דיווח שבועי | מגדלי הדרום

1000.10.2023

26-26 'om 2.7.2026

"משולש הצמיחה"

נוכח שאלות ותהיות שעלו באשר לשימוש בתכשיר פול-סווינג להדברת עשבים, נפגש צוות ההדרכה לדיון מקצועי עם נציגי חברת גדות-אגרו. במהלך המפגש הוצגו תכונות התכשיר, ייעודיו, אופן השימוש בו והנחיות היישום הנדרשות להשגת תוצאות מיטביות. בדיון הועלו דגשים מקצועיים ותנאים משלימים לשימור יעילות פעולת התכשיר לאורך זמן, ובהם: הקפדה על מחזור זרעים ושילוב גידולים שונים, ניהול מושכל של תדירות השימוש בתכשירים בעלי מנגנון פעולה זהה, והתאמת מועד היישום ותנאי השטח להנחיות המקצועיות. נציגי החברה ציינו כי זו הפעם הראשונה שבה הם מקיימים מפגש עם צוות הדרכה מקצועי אזורי לצורך ליבון משותף של האתגרים, והביעו הערכה על קיומו. ציינתי כי התארגנות מגדלי הדרום פועלת לאורך שנים לחיזוק "משולש הצמיחה": מגדלים-הדרכה ומחקר-וחברות מסחריות.

לא רק בבחינת "ביחד ננצח", אלא בעיקר — "ביחד נצמח", לחקלאות טובה, מקצועית ומתקדמת.

חוליה בשרשרת המזון

מפגש מנהלי הגד"ש התקיים במרלוג "ביכורי שדה" - חברה מובילה בישראל ברכישה, שיווק, הפצה, אריזה וייבוא של פירות וירקות. התרשמנו ממרכז לוגיסטי מסודר, נקי ומנוהל בקפדנות, המשקף תרבות ארגונית מדויקת ויעילה. לצד זאת, עלתה בבירור האסטרטגיה העסקית של החברה: עם הפנים לשורת הרווח. אמנם נשמעה ההצהרה כי החקלאות הישראלית חשובה וחיונית למדינה, אך במקביל הובהר כי כאשר מחיר התוצרת המקומית עולה - כך גוברת המוטיבציה לייבא. על המתח הזה, בין חשיבות החקלאות המקומית לבין שיקולי הייבוא והמחיר, לא הצלחנו לגשר. גם אנחנו, כחקלאים, נדרשים להתמודד עם הטענה שלעיתים מחירי הפירות והירקות מאמירים תוך ניצול מחסור בשוק. במציאות המורכבת הזו, מוטלת על כולנו האחריות לשמור על איזון, על מחירים הוגנים ועל חיזוק אמון הציבור בחקלאות הישראלית. בהמשך המפגש שמענו את ניר גל, מנכ"ל "תוצרת הנגב" של קיבוצי הנגב - גוף שמטרתו לאגם את שיווק התוצרת החקלאית מהקיבוצים ולהפוך לגורם שיווק מרכזי, בעל כושר מיקוח משמעותי מול הלקוחות. ההבנה ברורה: במציאות הקיימת, כוחם של החקלאים טמון בשיווק משותף, בריכוז כוח המכירה ובהשאת התמורה למגדלים. חובת ההוכחה מונחת על כולנו. וכפי שכבר נאמר: "ביחד נצליח". תודה למשקי דן על הארגון, למשתתפים ולמארחים על האירוח הלבבי.

דיווח שבועי | מגדלי הדרום

דיווח קציר – גרגירי החיטה האחרונים נקצרים.
סיכום תמציתי – יבולים ואיכויות טובים מאד. מחירים ... קצת פחות. סיכום ראשוני בשבוע הבא.

אי קטן חלומות גדולים.

המצלמה עברה ברפרוף על פני האוהדים באצטדיון. בין אוהדי הנבחרת של **כף-ורדה** עמדה אשה אחת עם שלט קטן. כתוב בכתב יד "**אי קטן-חלומות גדולים**".
הצטיידתי בזכוכית מגדלת והלכתי לחפש איפה זה. מצאתי. מדינת איים באוקיאנוס האטלנטי, מול חופי מערב לאפריקה. כ 500 אלף נפש. מושבה פורטוגלית שקיבלה עצמאות ב 1975. מדינה של ים טורקיז, חופים ארוכים, מזיקה, דגים, רוחות חזקות ואווירה רגועה, ו... פתאום גם מונדיאל. לא רק השתתפות, אלא גם עליה משלב הבתים, לקראת משחק קובע מול ארגנטינה (יום שישי).
ואנחנו? אנחנו לא במונדיאל. אבל גם אנחנו, בדרכנו, "מדינת אי". מוקפים גבולות ופחדים. איננו, חשדנות ובדידות. אלא שהשאלה האמיתית איננה למה אנחנו אי. השאלה היא מתי ויתרנו על "החלומות הגדולים". הרי פעם היו כאן חלומות. החלום לבנות בית לאומי לעם היהודי, ברוח הערכים הגדולים של מגילת העצמאות. לא רק מקלט בטוח לעם היהודי, אלא חברת מופת. "... מדינה שתשקוד על פיתוח הארץ לטובת כל תושביה; שתהיה מושתתת על חירות, צדק ושלוש; שתקיים שוויון זכויות חברתי ומדיני גמור לכל אזרחיה; שתבטיח חופש דת, מצפון, לשון, חינוך ותרבות...". אלו לא היו סיסמאות. זאת היתה התחייבות. מצפן וכיוון דרך. הבטחה של דור המקימים שחלם בגדול, גם כשהמציאות הייתה קשה, מסוכנת ובלתי אפשרית כמעט.
ואולי דווקא שלט קטן, בידיה של אוהדת ממדינת איים רחוקה, מזכיר לנו משהו ששכחנו: מדינה קטנה יכולה לחלום בגדול. השאלה היא לא גדול האי. השאלה היא גדול החלום. כף ורדה עוד חולמת, ואנחנו? הגיע הזמן לחזור "לחלומות הגדולים".

שבוע הבא

יום הולדת לאחותנו – שבת, 4 ליולי

פורום אנשי תפעול – יום ג', 7/7

סיור וכנס מגדלים – יום ד', 8/7

שבת שלום